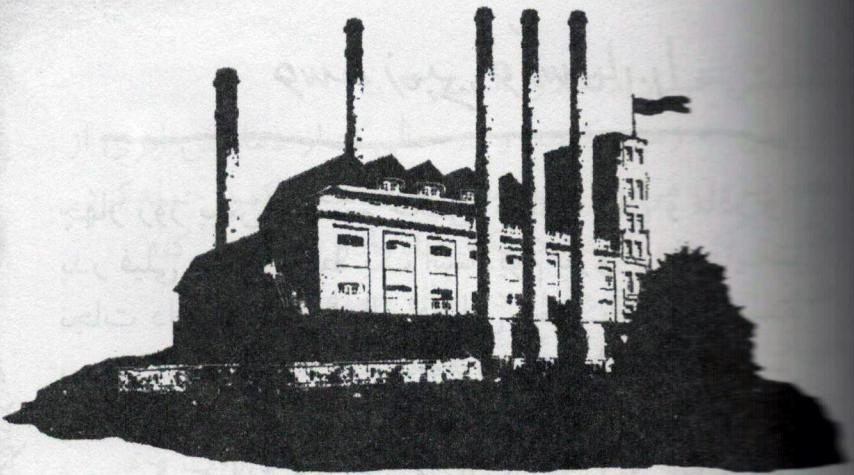

جراحت شگفت انگیز چارلی کوچولو
(۲۰۰ متر)

آشیانه شاهین

شاهین از آشیانه واقع
از آشیانه شاهین

به جا کن اچن رسیدیم!

وقتی کارخانه‌ی اختراقات فوق العاده‌ی جکمن در دید
قرار گرفت، جکمن فریاد زد: «خانه! آی آی روزگار!
فکر کردم دیگر هرگز به اینجا نمی‌رسیم.»
جز تور بالای دروازه‌ی ورودی، ساختمان بزرگ شیروانی
با پنج دورکش در تاریکی فرو رفته بود.
هارمونیا گفت: «دلم یک لیوان چای داغ شیرین
می‌خواهد.»

بیشترین دوستم، فیلی گفت: «من هم تختم را می‌خواهم.
پاهایم دارد مرا می‌کشد.»

من گفتم: «تعجبی ندارد. دویست سیصد کیلومتر راه
آمده‌ایم!» اما به هر حال، به جای امن رسیده بودیم.
همین چند روز پیش انگار که در درسها تمامی نداشت.

این تنها عکس موجود از چارلی کوچولوست!

وسط زیبک و آسمان!

چهار روز پیش، دوستم جکمن، نوهاش فیلی و مادر و پدر فیلی مرا از وسط یک استادیوم بازی پر از دایناسور نجات دادند. هنوز با بالن فضایی شگفت‌آور دور نشده بودیم که بازیگردان استادیوم به ما حمله کرد: نمیسیس بازیگردان با یک سبک بال خفashی از دل ابرها بیرون آمد و موشک هوا به هوا به سمتمان شلیک کرد. بنگ! بنگ! بنگ! بالنمان صدمه دید و سقوط کردیم.

جکمن اهرم جداسازی بالن سوراخ شده بالای سرمان را در دست گرفته بود و فریاد می‌زد: «محکم کلاههای تان را بچسبید!» بالن آزاد شده در هوا پرواز کرد و دور وسیله‌ی بازیگردان پیچید.

بازیگردان فریاد زد: «اکه‌هه!» و مثل یک پشه‌ی بال و پر بسته سقوط کرد و در آخرین لحظه از هواییمای کوچکش بیرون پرید و چترنجاتش را باز کرد.

جکمن دکمه‌ی روی صفحه‌ی کنترل محفظه‌ی بالن را زد و یک بال سه‌گوش از دو طرف محفظه بیرون آمد. سرعت سقوط کم شد و آرام آرام پرواز کردیم و کمی دورتر فرود آمدیم.

وقتی از ماشین درب و داغان بیرون آمدیم، تازه متوجه داشتیم سقوط می‌کردیم! شدیم که آن‌جا خانه‌ی یک

